

هشتم مارچ روز زنان زحمتکش را گرامی می داریم!



نکنند نباید انتظار آنها داشته باشند که حقوق و آزادی شان از طریق سخنرانی ها و محافل سمبولیک و سرکاری و سفارتخانه ای در هوتل ها و سالون های بزرگ بدست می آید. این تنها زنان زحمتکش و ستمدیده کشور ما هستند که با همبستگی و با رزم مشترک با زحمتکشان مرد می توانند به حقوق و رفاه و آزادی برسند و در کشور عاری از ستم و جنایت زندگی کنند.

انجمن اجتماعی زحمتکشان
افغانستان - هشتم مارچ ۲۰۱۵

این وعده و وعیدها بعد از توزیع چند تحفه و تقدیرنامه به عده ای، با ترک محفل فراموش می شود، چون حاکمان فعلی منطقاً نمی توانند مدافع زنان زحمتکش و تهیدست باشند، چه رسد که همبستگی آنها را بخواهند.

انجمن اجتماعی زحمتکشان افغانستان، هشتم مارچ روز همبستگی زنان را به همه زنان زحمتکش کشور تبریک گفته و به این باور است تا زمانی که زنان ستمدیده و دردمند کشور به خود آگاهی نرسند و به خاطر کسب حقوق خود مشکلات و آگاهانه مبارزه

منازعات خانوادگی یا قبیلوی قرار می گیرند. این موضوعات دامنگیر اکثریت قاطع زنان زحمتکش جامعه بوده و روز تاروز ابعاد وسیعتری به خود کسب می کند.

تجلیل از هشتم مارچ در کشور ما با آنکه آنکه طی سالهای اخیر رنگ و رونق بیشتری کسب کرده است و با برگزاری محافل پُر زرق و برق در سالون های مجلل و هوتل های بزرگ از سوی موسسات و نهادهای مختلف تجلیل می گردد، اما برگزاری همچو محافل بیشتر جنبه سمبولیک و پروژه یی داشته و تغییر مثبتی در وضعیت زنان به خصوص زنان زحمتکش و تحت ستم روستا های افغانستان ایجاد نمی کند.

در همچو محافل که بیشتر صحبت ها به مقامات عالیرتبه مردانه دولتی اختصاص داده می شوند، صحبت از دستاوردها و برنامه های پیش رو برای زنان می شود که سخنرانان خود به آن باور ندارند و حتا از اشتراک زنان شان در همچو محافل امتناع می ورزند. همه

هشتم مارچ یا روز همبستگی زنان جهان در وضعیتی فرار می رسد که زنان افغانستان در فقر، بدبختی، تجاوز، ستم، اعتیاد و ده ها مصیبت دیگر بسر می برند و این جنایت ها بیشتر از سالهای قبل در کشور پیداد می کند و امیدی برای بهبود و رهایی زنان از مصائب فوق الذکر در کشوری که هنوز در آن کشتار زحمتکشان ادامه دارد و اسیر است، وجود ندارد.

در روستاها و دهات افغانستان نه تنها نامی از حقوق زنان برده نمی شود، بلکه هر روز اخبار تکاندهنده یی از تجاوز به زنان و حتا کودکانه، خودسوزی، فرار از منزل، ازدواج های اجباری، خشونت های روز افزون و ده ها مصیبت دیگر از نقاط مختلف کشور به گوش می رسد که بیانگر حقایق تلخی از زندگی پُر مشقت زنان تحت ستم این کشور ما است.

در اکثر نقاط کشور زنان از حق آموزش تعلیم و تحصیل و کار در ادارات محروم بوده و هنوز هم چون موجود درجه دوم مورد فروش و معامله

وضعیت زندگی زحمتکشان افغانستان بدتر شده می رود

است که روز تا روز خوشبختی زحمتکشان را می گیرند و زحمتکشان را بطور بیرحمانه چپاول می کنند و دیگری ستم نیروهای نظامی خارجی است که زحمتکشان را می کشند و خانه های شان را بمبار می کنند.

در حال حاضر سرمایه داران، فئودالان و تاجران چپاولگر در دو جناح (طالب و دولتمدار) عملاً مزدوران خارجی های ستمگر هستند که هر دو جناح در کنار نیروهای خارجی به نام های گوناگون بر زحمتکشان تهیدست ما ستم روا می دارند

کابل، د ستمگران و اکمتیا او د زیار کښانو قربانگاه

برخمن دي او هر ډول جنایت او ستم چې وکړي چرت يې هم خراب نه دی، خو دلته ستمخپلي هر ورځ لا خپل کيږي، رنځيږي، کړکېچي او د درېدري ژوند تيروي دولت چې د سرمایه دارانو او تاجرانو او خانسانو او اربابانو حامی او ملاتړی دی، ظاهره د هر ستمگر له جنایت وروسته د قانون خبرې کوي خو زیار کښان په ښه توګه پوهيږي چې د اوسني واکمن دولت قوانین یوازې او یوازې د شتمنو په ګټه دي او زیار کښان او بیوزلي ته نه یوازې ګومه ګټه نه رسيږي، بلکې د دې قوانین په

کابل چې دا وخت څه باندې ۵ میلیونه نفوس لري د زیار کښانو لپاره د قربانګاه حیثیت او ښه لري په دې پنځه میلیونو انسانانو کې ۹۵ فیصده انسانان هغه زیار کښه انسانان دي چې د ۵ فیصده لوتمارو او چپاولګرو ستمګرو لخوا تر بیلابیلو ستمونو لاندې ژوند کوي. دا ۵ فیصده لوتمار د بهرنيانو نوکران او چپاولګره سرمایه داران او سوداګران دي چې هم په خپله او هم یې کورنۍ او ان باډیګارده یې پر بیوزلو کورنیو ستمونه کوي په دې ښار کې ستمګران له پوره واکه

زحمتکشان، با آگاهی و همبستگی می توانند به حقوق خود برسند

را در بدل ۱۴۰۰۰ افغانی به فروش برساند؟ مگر علتش این نیست که ما زحمتکشان هنوز به آگاهی و همبستگی نرسیده ایم. نبود آگاهی ما و نبود همبستگی ما سبب شده است که غارتگران، ما را بیشتر غارت کنند، که چپاولگران، ما را بیشتر چپاول کنند، که قاتلان، ما را بیشتر بکشند، که سوداگران بیشتر ما را فقیر و نادار بسازند.

این ستم و جنایت و بی عدالتی را وقتی از بین برده می توانیم که زحمتکشان درد دیده و ستمدیده کشور ما اول باید آگاه شوند که راه نجات شان فقط و فقط همبستگی است و بعد با همبستگی در راه نجات از ستم های گوناگون مبارزه کنند. این کار یک نفر و دو نفر و یک جمع نیست، بلکه کار تک تک زحمتکشان ستمدیده است و باید برای آن گام های استوار برداشت.

نویسنده: بشارت

حقوق خود برسند. در صورتیکه ما زحمتکشان به آگاهی و همبستگی خود توجه نکنیم، ثروتمندان و غارتگران خارجی و داخلی ما را بیش از پیش به فقر می رانند و چپاول می کنند. همین اکنون نزدیک به دو میلیون طفل عزیز کشور ما که در چهره های خسته شان دنیای از امید می درخشید، به صورت خستگی ناپذیر کار می کنند، زیرا اگر کار نکنند، از گرسنگی میمیرند. این کودکان تنها و تنها با آگاهی و همبستگی ما زحمتکشان به حقوق انسانی شان، آن طوریکه لازم است، رسیده می توانند. همین گونه، ما تنها و تنها با آگاهی و همبستگی خود می توانیم سرنوشت معلمان زحمتکش و ناداری چون سایره را عوض کنیم.

معلم سایره چرا در مزار شریف مجبور شد که به خاطر زنده ماندن چهار جگر گوشه دیگرش، دختر شیرخواره خود

ستم نجات پیدا کنند، بلند بردن سطح آگاهی و همبستگی آنان بسیار مهم است. در قدم اول باید زحمتکشان کشور ما به این آگاهی برسند که اگر آنها کار نکنند، چرخ زندگی متوقف می شود، اگر آنها کار نکنند و عرق نریزند سرمایه داران و غارتگران به ثروت نمی رسند، آنها باید بفهمند که سرمایه داران و سائر غارتگران به کار آنها نیاز دارند و بدون زحمتکشی آنها ابداً نمی توانند زندگی افسانه ای داشته باشند. همین گونه زحمتکشان باید بدانند که نیروی اصلی جامعه آنها هستند، پس آنها بیشتر از دیگران حق دارند زندگی مرفه و آرام داشته باشند. اما تنها آگاهی مهم نیست، همبستگی برای نجات از این همه جور و ستم بسیار اهمیت دارد. زحمتکشان کشور ما با این دو عنصر مهم (آگاهی و همبستگی) می توانند برای نجات از هر نوع ستمگری مبارزه کنند و به رفاه و

تعدادی زیادی از زحمتکشان کشور ما مصروف انجام کار های سخت با مزد ناچیز هستند که این سختی کار فزاینده حتی سبب می شود که جان های شیرین خود را از دست بدهند. زحمتکشان کشور ما که در بخش های گوناگون استعداد درخشان دارند و چرخ زندگی کشور ما همین اکنون به دست آنها به حرکت درآمده است، با وجودی که عرق می ریزند و با دست های ترکید و مزد ناچیز و کار طاقت فرسا نان بدست می آورند، برای زنده ماندن هزار و یک سخن زشت و ناپسند و توهین و تحقیر را قبول کرده، برای کسانی که با هزار حيله و نیرنگ برای خود زندگی مافیایی ساخته و در قصرهای افسانه ای که روزی خوابشرا هم ندیده بودند، زندگی می کنند، کار می کنند، خود در نهایت فقر و تهیدستی بسر می برند. برای اینکه زحمتکشان از این رنج و

جنگ های استقلال طلبانه تنها...

زحمتکشان به سود زحمتکشان تمام نشد، بلکه پایان آن، آغازی برای ورود اشغالگران «جامعه جهانی» بود. جنگ های استقلال طلبانه و رهایی بخش، تنها و تنها وقتی می تواند منافع زحمتکشان تهدیدست و نادار را تامین و پوره کند که رهبری آن واقعاً استقلال طلب، وطن دوست و طرفدار انسان هایی باشد که عرق می ریزند و شرافت شان را لایلام نمی کنند. اما جنگ رهایی بخش مردم ما علیه اشغالگران روسی از سوی مزدوران امریکا، اروپا، چین، عربستان سعودی، ایران و پاکستان از ماهیت و مضمون رهایی بخش آن تهی و خالی شد و عملاً به جنگ دو ابرقدرت تبدیل شد که قربانی آن جز طبقات زحمتکش، کسی نبود. اکنون به روشنی می بینیم که چگونه نوکران امریکا و اروپا، مقاومت برحق مردم ما علیه اشغالگران روسی را برای اشغالگران امریکایی و ناتوی ریخته و زیر طیاره های بی ۵۲ اشغالگران خمار قدرت و چانه زنی برای سهمیه بیشتر در آن هستند.

زحمتکشان ما رزمیدند تا به رفاه و آزادی برسند، تهدستان ما در سنگرهای استقلال خون دادند تا فرزندان شان زیر پرچم بزرگ استقلال مالک کشور شان باشند، آیا این آرزوها برآورده شد و زحمتکشان از رنج و فلاکت و اسارت و کشتار و قتل عام و اشغال نجات یافتند؟ نه، جواب منفی است. زحمتکشان تنها و تنها وقتی می توانند از جنگ رهایی بخش سود ببرند که این جنگ بوسیله خود زحمتکشان رهبری شود. نوکران ستمگران جهانی، هیچگاه نمی توانند جنگ های واقعی استقلال طلبانه را به سود زحمتکشان و استقلال و آزادی رهبری کنند. جنگ واقعی استقلال طلبانه زمانی یک جنگ پیروز و موفقانه خوانده می شود که ضمن استقلال کشور از اشغالگران، زحمتکشان تهدیدست را به نجات از ستم های گوناگون سوق دهد.

انجمن اجتماعی زحمتکشان افغانستان - ۲۶ دلو ۱۳۹۳

«رزمندگان» وب پانه، دیوزلو زیار کنبو کلتوري ډگر

بي خپل نشرات پيل کړل «رزمندگان» وب پانه د خپلواکۍ ډگر د فرهنگي جهې يو ځلانده ستوری دی د وب پانې په تېرو دوو کلونو کې د بهرنيو ستمگرو او يرغلگرو او د هغوي د کورنيو نوکرانو تر څنگ، د تنظيمي چپاولگرو، د فاشيستو طالبانو او نورو هيواد پلورونکو جاسوسانو په ضد په کلکه او قاطع ډول مبارزه کړې او د خپل وس او توان تر کچه يې د زیار کنبانو څخه دفاع کړې او د دردونو او هيلو هنداره يې پاتې شوی.

د افغانستان د زیار کنبانو ټولنيز انجمن وياړي چې په داسې يوه زهرجنه فضا کې چې ډيری رسنی د خپلواکۍ ضد، د زیار کنبو ضد او د ستمگرو په گټه خپرونې کوي، د «رزمندگان» وب پانه د زیار کنبانو د ملاتړي په توگه خپرونې کوي او د هيواد له خپلواکۍ څخه په کلکه تنگه کوي مونږ دې پر تمينې وب پانې له چلوونکو څخه د زړه له کومې مننه کوو چې تردم گړۍ يې د افغانستان د زیار کنبانو ټولنيز انجمن ليکنې، مقالې او اعلاميې خپرې کړي دي.

د افغانستان د زیار کنبانو ټولنيز انجمن دې تر څنگ چې د «رزمندگان» وب پانې چلوونکو، لوستونکو او نورو ليوالو مبارزينو ته د دي وب پانې د دريم کال د پيل له امله مبارکي وايي، د دي پانې د ټولو ليکوالو قلم د خپلواکۍ، آزادي او برابري لپاره ځلانده غواړي د افغانستان د زیار کنبانو ټولنيز انجمن - ۲۳ ليندۍ ۱۳۹۳

لوتمار، ستمگر، يرغلگرو د زیار کنبانو دښمنان خپل کلتوري ډگر لري او دغه ډگر څخه د زیار کنبانو په ضد پروپاگانډ کوي ستمگران تل هڅه کوي چې د زیاتو پیسو په لگولو سره د کلتور او فرهنگ په بیلابیلو برخو کې پانگه اچونه وکړي چې هدف يې د ستمگرانو سیاستونو ترویج او د زیار کنبانو دوکه کول دي. نړیوال ستمگران هر کال په میلیارډونو ډالره د بیلابیلو رسنیو د فعالولو لپاره لگوي چې ځینې يې په مستقیمه توگه په خپله چلوي او ځینې يې د خپلو سیمه ایزو او محلي نوکرانو او چوپړانو لخوا مدیریت کوي د دې ټولو رسنیو هدف او موخه د لوتمارو او ستمگرو د گټو خوندیتوب دی.

دا وخت چې افغانستان د بهرنيو ستمگرو تر تیرې لاندې دی او پانگواله لوتماران، چپاولگره خانان او ملکان او نور ستمگران دننه په افغانستان کې د بهرنيو وسله والو په زور واک چلوي، په ورته وخت کې دې

زیار

زیر نظر انجمن اجتماعی صف زحمتکشان افغانستان

شماره های تماس: ۰۷۷۲۰۴۳۶۹۴

ایمیل آدرس: zayar.af@gmail.com

وبلاک: www.zayaraftg.blogspot.com

حساب بانکی: بانک ملی ۱۰۰۱۳۳۴۰۳۲۹۶۲

بهرنی تیری او د زیار کښو ماشومانو تریخ او رنځیدلی ژوند

افغانستان د ماشومانو لپاره د کړاونو او رنځونو ټاټوبی دی. دلته میلیونه ماشومان یا د بردگی، ژوند تیروي، یا په ستونزو کارونو بوخت دي، یا سوالګري کوي، یا په بمباریو او انتحار کې وژل کېږي او یا هم د مافیایي باندونو لخوا تښتول کېږي او قاچاقیږي.

د کار او ټولنیزو چارو وزارت د مرستیال په وینا، دا وخت په افغانستان کې نژدې ۲ میلیونه ماشومان په ستونزمنو کارونو بوخت دي او په زرګونه نور د خښتو په پټیو کې د بردګانو په څیر ژوند تیروي. د دې تر څنګ په ۲۰۱۳ کال کې نژدې ۵۰۰ ماشومان په افغانستان کې د ماینونو له امله مړه شوي دي چې په نړۍ کې تر ټولو لویه کچه جوړوي. په ورته کال کې، د افغانستان وروسته په کلمبیا او بیا په سوريه کې ډیری ماشومان د

ماینونو له امله وژل شوي دي.

د بهرنیو سرتیرو د یرغل وروسته، افغانستان د ماشومانو لپاره د وژلو او ستونزو په ډګر بدل شوی دی. طالبان ماشومان په انتحار کې وژني، بهرني یرغلګري په بمباریو کې وژني، ستمګره تنظیم لرونکي ټوپکوال په دری کلنې ماشومې له جنسي تیري ډډه نکوي، پانګوال د هغوی څخه د ارزانه کارګرانو او مریانو په توګه ناوړه ګټه پورته کوي، پړسیدلي چارواکي د دوی حق خوري او د بډایانو او لوټمارانو پلوي دولت دوی ته د انسان په سترګه ښکاري. آمنه افضلې د کار او ټولنیزو چارو وزارت د قوس په دویمه ورځ وویل چې دا وخت په افغانستان کې شپږ نیم میلیونه ماشومان زیانمن کیدونکي دي چې له دې شمیرې څخه دمګړې دری میلیونه یې د

جدي زیانونو او خطرونو سره مخامخ دي. د ۲۰۰۸ کال د شمیرو له مخې نژدې دوه میلیونه ماشومان کارګران دي چې له جملې څخه یې ۱.۲ میلیونه ماشومان د پانګوالو او لوټمارو په کارونو کې استخدام شوي او رېږونکي کارونه تر سره کوي. د دې تر څنګ ۲۰.۵ فیصده ماشومان د خوراکي موادو له کمښت سره مخامخ دي، ۳۳.۷ سلنه ماشومان د وزن له کموالي سره او ۴۱ سلنه د لنډې ونې له ستونزې سره مخ دي.

دا ماشومان څوک دي او ولې قرباني کېږي؟ دا ماشومان د زیار کښو طبقو له کورنیو څخه راځي. دا هغه بیوزله او زیار کښه ماشومان دي چې د ستم او بلوس او زینیناک او ښکیلاک لاندې ژوند کوي. دا هغه فقیر او ناداره او خواري کښه ماشومان دي چې پلرونه یې د بهرنیو او کورنیو

ستمګرو لخوا وژل شوي دي. دوی د دې لپاره قرباني کېږي چې زیار کښان دي، د دې لپاره قرباني کېږي چې بیوزله دي، د دې لپاره قرباني کېږي چې نیستمن دي، د دې لپاره قرباني کېږي چې زیار کښه طبقې لا تر اوسه پورې پیوستون او یووالی نلري.

زیار کښان، میرمنې او ماشومان او نور زیار کښان نه د بهرنیو ستمګرو، نه د کورنیو لوټمارو او نه د اینجويي دلالانو او لوټمارو په مټ له دې ستمونو ځانونه ژغورلی شي، د ژغورنې او خلاصون لاره یوازې او یوازې د زیار کښانو په پیوستون او یووالي کې ده چې د هر ډول ستم، که ښکیلاک وي او که زینیناک، په وړاندې ودرېږي او برابرۍ ته ورسېږي تر هغه چې بهرنۍ یرغل واکمن وي، ماشومان او په ټولیزه توګه زیار کښان ښه ورځ لیدلې نشي. شیرزاد

کابل، د ستمګرانو ...

چوکاټ کې لا خپل کېږي.

په روانه اونۍ کې د کابل د دهمزنگ په سیمه کې یو زیار کښه موټر چلونکی په بیرحمۍ سره ووژل شو. په رسنیو کې راغلل چې د کاپیسا ولایت د وکیل بادیګارانو د دې بیوزله ډریور موټر په خپل رینجر ډوله موټر ووهو او موټروان د ټپونو له وجه ژوند له لاسه ورکړ او بیوزله

کورنۍ یې په ویر کښېناستله. له دې ستم څخه یوه اونۍ تیرېږي، خولا تر اوسه د پانګوالو او تاجرانو او خانانو د پارلمان وکیل په خوښۍ ګرځي او دولت ورته څه ویلي نشي. له دې مخکې د کابل په کمپنۍ سیمه کې د یوه جهادي قوماندان وراره یو زیار کښه ډاکټر ووژو، هغه هم تر اوسه اوچته غاړه ګرځي او دولت ورته هتکړې په لاس نشي اچولې.

دا په کابل ښار کې د سلګونو ستمونو

دوه بیلګې دي. دا ستمونه ښکاره کوي چې زمونږ پایتخت د ستمګرانو د واکمنتیا پلازمینه او د زیار کښانو او بیوزلو انسانانو قربانګاه ده. دا ستمونه ښکاره کوي چې اوسني قوانین د پانګوالو او تاجرانو او فیوډالانو په ګټه دي او همدا هم دی چې د هر جنایت وروسته دوی په آزاده ګرځي او زیار کښان لا ډاروي خو په کراتو لیدل شوي دي چې یو بیوزله انسان د یو کوچني کار لپاره په میاشتو میاشتو او

کلونو کلونو د زندان شاته اچول شوی دی. پر زیار کښانو به دا ستم تر هغه ادامه ومومي چې زیار کښان د خپل خلاصون لاره پیدا نکړي. هر زیار کښه انسان یوازې او یوازې هغه وخت له ستم، بردګۍ او جنایت څخه خلاصون مومي چې د نورو زیار کښو انسانانو سره په پیوستون او یووالي د خپل خلاصون لپاره حرکت پیل کړي، له دې پرته د ستم او جنایت څخه د خلاصون لپاره زیار کښان بله لاره نلري.

وضعیت زندگی زحمتکشان ...

و همین ستم است که با گذشت هر روز زندگی زحمتکشان کشور ما را تیره و تار و فلاکت بار ساخته است.

نهاد بین المللی گلوب در تازه ترین سروی اش گزارش کرده است که وضعیت زندگی افغان ها در سال ۲۰۱۴ میلادی نسبت به سال گذشته میلادی ناگوارتر شده است. بر اساس این سروی از هر ده نفر افغان زحمتکش زندگی شش آن با دشواری بیشتر همراه شده است. سروی نهاد بین المللی گلوب نشان می دهد که ۶۸ درصد روستائینان و ۴۹ درصد شهرنشینان با فقر اقتصادی زندگی می کنند.

اگر همین سروی را اساس قرار بدهیم، در حالیکه آمار این سروی فقر اقتصادی زحمتکشان را بسیار کمتر از رقم حقیقی آن نشان می دهد، به خوبی می توانیم درک کنیم که زندگی طبقات زحمتکش کشور ما زیر

اشغال و تجاوز و دولتی که مدافع زحمتکشان نباشد، با گذشت هر روز با رنج و دشواری و فلاکت بیشتر همراه شده است. اینک که بیشتر از سیزده سال است که کشور ما بوسیله نیروهای متجاوز غربی اشغال شده است و طالبان جنایت و کشتار می کنند، مردم ما به جز طمع تلخ کشتار، اسارت و فقر بیشتر اقتصادی چیزی از این «مبارزه برای دموکراسی» و «مبارزه برای حقوق بشر و مردم افغانستان» و «جنگ علیه اشغالگران کافر» ندیده و دیده هم نمی توانند، زیرا هر دو طرف علیه زحمتکشان هستند و به جز از کشتار زحمتکشان وظیفه دیگری نمی شناسند.

طبقات زحمتکش افغانستان که اینک زیر ساطور ستم های گوناگون تکه تکه می شوند، فقط و فقط با همبستگی و اتحاد و با فکر نوی که افغانستان را کشور آزاد و دموکراتیک و بدون استثمار و استعمار بخواد، می تواند به رفاه و آسایش برسند و روز تا روز فاصله های فقر را کمتر نموده، خود حاکم خود باشند.

سید قاسم

طالبان: دشمنان بیرحم ...

و ناتوی را دارند، جزوی دشمنان زحمتکشان افغانستان هستند. چنانچه گفته شد، طالبان جزوی دایره خبیثه جنایت، چپاول، اشغال، کشتار و انفجار هستند. از اینرو اتحاد و همبستگی زحمتکشان افغانستان علیه این جنایتکاران لازمی است و این اتحاد و همبستگی زیر شعار نه امریکا و ناتو، نه دولت سرمایه داران و فئودالان چپاولگر، نه طالبان فاشیست، فقط و فقط زحمتکشان باید شکل بگیرد.

انجمن اجتماعی زحمتکشان افغانستان، ضمن تقبیح کشتار زحمتکشان پکتیکا، به تمام زحمتکشان که در اندوه عمیق فرو رفته اند، تسلیت می گوید و باور دارد که تنها و تنها با شعار «پکتیکا با غمت شریک هستیم!» هیچ دری را مداوا کرده نمی توانیم، رهایی ما از هر نوع جنایت، فقط با بازوی خود ما امکان پیدا کرده می تواند.

انجمن اجتماعی زحمتکشان افغانستان - ۳ قوس ۱۳۹۳

د پنجشیر د خوریدلی او زیار کښه ولس ویر

د ټولو زیار کښانو ویر دی

ډاډگیر نه ورکوي، په دې باور دی چې د افغانستان ټول زیار کښان له ژبې، سیمې، قوم او توکم او مذهب پرته، د بیوزلو طبقو سره تړاو لري او یوازې او یوازې د پېوستون له لارې کولای شي خپل دردیدلی سرونشت او برخلیک بدل کړي. د افغانستان د زیار کښانو ټولنیز انجمن د پنجشیر ولس تر څنګ د ټولو هغو بیوزلو او زیار کښو کورنیو په ویر او ماتم کې ځان شریک ګڼي چې د وروستۍ واورې د وریدنې له امله یې خپل عزیزان له لاسه ورکړي. مونږ په دې باور یو چې یوازې او یوازې هغه دولت چې د زیار کښانو په متو را منځته شي او افغانستان په یوه خپلواکه او آزاد هیواد بدل کړي، په هغه دولت کې نه یوازې دا چې بیوزله زیار کښان به د ډول ډول ستمونو څخه وژغورل شي، تر یوه حده به د ژوندانه د ښه او هوسا چاپیریال په رامنځ ته کیدو سره د طبیعت له قهر هم زیار کښان یو څه بیخ شي.

د افغانستان د زیار کښانو ټولنیز انجمن ۹-حوت ۱۳۹۳

ثروت تر لاسه کوي او په مانیو کې ژوند کوي او همدا هم دی چې د طبیعت قهر دا ستمګرانو له ځان سره نه نابودوي. که څه هم انسانان په سادګۍ نشي کولای چې د طبیعت د قهر مخه ونیسي، خو بیا هم په خپلو هڅو کولای شي د ژوندانه د چاپیریال په بدلون او تغیر سره، یو څه د طبیعت له قهره ځان بچ کړي خو له هغه ځایه چې زمونږ په هیواد کې د پسانګوالو او سرمایه دارانو، د لوټمارو فیوډالانو او د چپاولګرو تاجرانو داسې یو ملاتړ کونکی دولت واکمن دی چې د بهرنیو ستمګرو مرسته له ځان سره لري، نو واضح خبره ده چې دا چاپیریال د زیار کښانو او بیوزلو کارګرانو، دهقانانو او نورو خواري کښو انسانانو لپاره بدلون موندلی نشي او همدا ده چې هر ځل د طبیعت د قهر قربانیان همدا زیار کښه او بیوزله ولس دی.

د افغانستان د زیار کښانو ټولنیز انجمن د دې تر څنګ چې د پنجشیر بیوزله ولس او کورنیو ته د دې زیار کښانو او بیوزلو د مړینې له امله

پنجشیر، د بیوزله زیار کښه انسانانو دردیدلی ټاټوبی، غمژن او ویرځپلې دی. په دې وروستیو کې د وارود وریدو له امله، نژدې ۲۵۰ کسان په پنجشیر کې د وارو لاندې شول او په دردناکه توګه یې ژوند له لاسه ورکړ. دا ټول کسان بیوزله انسانان و، هغه زیار کښه او زحمتکش انسانان وو چې د لوټمارو لخوا په بیرحمۍ لوټل شوي وو. په دې قربانیانو کې ماشومان، ښځې، سپین سړي او سپین ږيري شامل دي چې په خټینو کورونو کې ژوند کوي. د پنجشیر زیار کښه ولس د افغانستان د نورو زیار کښانو په شان په درېدۍ، فقر او ستم کې ژوند کوي. د پنجشیر اکثره وګړي بیوزله، نادار، فقیر او ستمځپلي دي. دا زیار کښان د نورو زیار کښانو په شان د لوټمارو لخوا لوټل کېږي. په پنجشیر پورې اړوند لوټماران، ستم کوونکي، چپاولګران، د بهرنیو جنایتکارانو صمیمی دوستان د نورو چپاولګرو په څیر د قوم، سمت او ژبې په نامه زیار کښان تر ستم لاندې نیسي او د هغوی په نوم شتمنۍ او

طالبان: دشمنان بیرحم زحمتکشان

مردم زحمتکش پکتیکا دوباره به ماتم نشستند. حمله انتحاری روز یکشنبه، جان بیشتر از ۵۷ تن را گرفت و بیش از ۶۰ تن دیگر را زخمی ساخت. این انتحار بوسیله طالبان فاشیست، نوکران جنایتکار امریکا، انگلستان، پاکستان و عربستان صورت گرفت و یکبار دیگر نشان داد که غلامان سرمایه داران جهانی به چه اندازه بیرحم، قسی القلب، ستمگر و درنده هستند و حتی برای لحظه ای نمی توانند سرگرمی و تفریح مردم را تحمل کنند.

امریکا و انگلیس با همیاری دولت ارتجاعی پاکستان همیشه تلاش ورزیده است تا نوکران بیرحم، قصاب و خونریز را پرورش داده به جان مردم زحمتکش افغانستان رها نموده تا دار و ندار و زندگی زحمتکشان را نابود سازند و راه را برای پیاده کردن سیاست های غارتگرانه بیگانه گان آا آماده سازند. این امپراتوری های خونریز مدتها تنظیم ها و شورای هایی را که همه پیوند اسلامی با خود حمل می کردند و بعد دولت اسلامی افغانستان را ساختند مورد حمایت مادی و معنوی قرار داده آنان را به خونریزان بیرحم تبدیل کردند که کشتار دهه هفتاد و ویرانی کابل عزیز گویای جنایت شان است و تا اکنون این جنایت به شکل غارت، چپاول، تجاوز جنسی، فساد، اختلاس، کشتار و غلامی به بیگانه گان در چار چوب دموکراسی غربی ادامه دارد.

اینک که امریکا و کشورهای عضوی ناتو، آسیا را مورد هدف ستراتیژیک خود قرار داده اند و افغانستان را به حیث نقطه کلیدی برای تطبیق این ستراتیژی اشغال کرده اند، تمام جنایتکاران سه دهه اخیر افغانستان را چون نوکران بی مقدار افسار زده، در اختیار خود قرار داده و از طریق آنان به اسارت زحمتکشان مشغول هستند. طالبان جزوی دایره خبیثه جنایتکاران حاکم هستند که ظاهراً در مخالفت مسلحانه با امریکا قرار گرفته، ولی عملاً برای تطبیق سیاست های امریکا خدمت می کنند.

طالبان، چون دیگر چپاولگران که در حال حاضر حمایت تفنگداران امریکایی

جنگ های استقلال طلبانه تنها و تنها با قدرت

زحمتکشان معنی می یابد



جنگ رهایی بخش زحمتکشان ما به خاطر نداشتن رهبری مرفی، پیشرو، دموکرات، آزادخواه و طرفدار منافع

وهشت ستمگر مادر وطن را بدرند و اینها خائنه زندگی افسانه ای بسازند و زحمتکشان را بیش از پیش غارت و چپاول کنند.